

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:
Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
raklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Lehet-e reményünk

Szécsényben közel jövőben felállítandó
polgári leányiskolához?

Sokszor szó esett már arról, hogy mi-
ként lehetne városunkban a népoktatás te-
rén egy nagy lépéssel előre menni? Köz-
ismert Culturális szabály az, hogy megfelelő
népoktatás nélkül nyugat Európai értelemben
vett fejlődésről szó sem lehet. Egyesek, köz-
ségek és az állam jólété elsősorban attól
függ, hogy milyen tagozott az országnak
népoktatása és ezzel kapcsolatosan az álta-
lános értelemben vett közoktatása. Ez na-
gyon természetes dolog. A mint mindnyá-
junknak kardinális érdeke az, hogy szom-
szédunk egészséges legyen, mert ha nem az
könnyen megbetegedhetik az egészséges em-
ber is, ép oly általános érdek az, hogy le-
hetőleg hazánk minden tagja foglalkozásá-
nak, hivatásának megfelelőleg szükséges is-
meretek birtokába jusson.

Nem kell érvekkel bizonyítani, hogy a
népoktatás nem csak a tudományos pályákra
való szerencsés elkészülhetésnek de az ipari
és kereskedelmi téren való boldogulásnak is
előfeltétele. Mindennapi példa mutatja, hogy
azon iparos, vagy kereskedő, akinek az elemi
iskolai ismereteket meghaladó további kép-
zettsége van, az szebbet és nemesebbet tud
produkálni, ami előnyt jelent, nemcsak az
illetőre nézve, de előnyül jár a közre nézve
is. Már pedig mindnyájan érezzük, hogy
iparunk és kereskedelmünk erős és egész-
séges fejlesztésére nagyon is nagy szüksé-

günk van nem csak azért, hogy megszü-
ntessük azokat az okokat, melyek az anyagi
gyarapodásnak és gazdagodásnak kerékkötői,
hanem azért is, hogy a mostani gyöngye kö-
zéposztályban gyéren látjuk képviselve az
iparos és kereskedő elemeket. Már pedig el-
vitatázhatlan tény, hogy erős közép osztály
nélkül egészséges társadalmi élet nem
képzeltető.

A szellemi erő, ami csiszolatlan álla-
potban születik meg az emberben, fejleszt-
ésre és kiépítésre szorul, szóval iskoláz-
nunk kell a szellemi erőt még pedig elkezdve
a gyermekkorban.

Ha (egyelőre) nem vagyunk abban a hely-
zetben, hogy polgári iskolát úgy a fiú, mint
a leánygyermek részére felállíthassunk, ba-
rátkozzunk meg a kevesebbel, mert hisz ha
markolunk, okvetlenül marad valami a tenye-
rünkbe, a mi a semminél több. Minthogy
pedig a szülők könnyebben megbarátkoznak
azzal a gondolattal, hogy ha a gyermeknek
iskolázás végett el kell hazulról menni, in-
kább a fiugyermekek hadják el a szülői há-
zat, — önkénytelenül azon kérdés tolu
előtérbe, hogy mindenek előtt leányiskolával
örvendeztessük meg önmagunkat.

Sajnos, hogy városkánk lakóinak száma
nem éri még el az 5000-et, minél fogva a tör-
vény a községet nem kötelezheti arra, hogy
községi polgári leányiskolát állítson fel. E
szerint saját erőnkre vagyunk utalva, vagyis
társadalmi uton lehet célunkat megvalósítani.
Vegye ki részét mindenki ebből a munkából

A népoktatásnak egyik régi kipróbált
katonája azt tartja, hogy egy magánjellegű
polgári leányiskola felállítása nem tartozik a
lehetetlenségek közé, Szerinte ha 30 leány-
gyermek jelentkeznék Szécsényből és vidé-
kéről, akkor a kérdéssel a legkomolyabban
már most lehet foglalkozni úgy, hogy az is-
kola ajtai már a következő iskolai évben
megnyithatók leánygyermekünk részére.

A mi az anyagi részét illeti a dolognak
be kell ismerni, hogy a létesítési és fentar-
tási költségeket 60 koronánál magasabb
összegben nem limitálható évi tandíjakkól
kihozni nem lehet. Ez okból nagyon is nagy
szükségünk van egyesek, testületek, intézetek
részéről való segélyezésre, ugy szintén a vá-
ros támogatására is. Jól eső örömmel jut itt
eszünkbe egy mindnyájunk által nem csak
ismert, de nagyrabecsült polgártársunk az ac-
irja egy reáliskola létesítésének kérdésében.

Ugy az ő, mint a mások részéről igen
szépen megnyilvánult az adakozás. Tudunk-
kal a szécsényi takarékpénztár házilag gyö-
mölcsoztet elég tekintélyes összeget az emil-
tett célra, a község által is kezeltetik egy
szép összeg. Ha hosszab időre le kell mon-
danunk arról, hogy a reáliskola falait még
lássuk és ha remény van arra, hogy egy
más de áldásaira amazéval egyenlő intézetet
felállíthatunk, — akkor talán az alapítók sem
fognak elzárkózni attól, hogy az egyelőre
igénybe nem vett tőkét átengedjék ügyünknek.

Az első évben a tanterem dolgában is
könnyen segíthet rajtunk a város. A mint
tudjuk az ovodai épületnek egyik szép és

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Régi melódiák.

Tegnap és ma.

*Tegnap volt, szépen sütött a nap,
A virágok mind illatoztanak,
Minden, minden úgy örült hogy él
A szellő is életről regél!*

*S ma beborult az ég,
A virágot megcsipte a dér'
Nem ér már semmit ez az élet
Oly üressé kiütlenné lett!*

*Tegnap még rövid ruhában
Hittem, hogy tán szeret
Ma a hosszú ruhában
Tudom hogy kinevet!*

—y—d.

„Mikor az eső esik.“

Vége.

— Itt a fokosom. Össön főbe. Ha meg-
érdemlem, hát üssön főbe. Ide ni.

— Ne okoskodj! Te imre! Dehogy üt-
lek. Nem ütlek én. Pedig tülem is megérde-
melnéd. Istenemre meg. Dehát mégse üt-
lek. Majd megölt más. Nem lesz neked jó véged.

— A' se a kigyelmed baja. Csak az enyim.

— Az enyim is Imre. Az enyim is.

Hiszen én vagyok a nevelőapád.

— Miért nem hagyott éhezni.

— Hiszen mondom, hogy sajnáltalak.
Ugy dideregtél, majd megvett az Isten hidege.
Meg aztán az apád. Azt néztem. Áldott jó
ember vót. Papot akart belőled csinálni.
Mindig azt mondta. Jó eszed vót. De nem
akartál. Megpróbáltam.

— Miért kinez oly' sokáig. Ülje má'meg.

— Dehogy ütlek. Elég vót a', hogy az
asszonyt megöltem.

— Andris bácsi! Az Istenért! Megölte
a feleségét.?

— Meg én! Persze, hogy meg! Ezzel
a késsel, ni! Látod, milyen véres?! Má'
megszáradt rajta a vér. Még tegnap este
végeztem vele. Tudod, aztán, hogy rajtakap-
tam, ahogy veled ölekezett. Hiszen, ha te
ki nem ugrol az ablakon, ma már te se len-
nél itt. De hát megszöktél, gyáva voltál,
nem mertél előttem megállani. Pedig nálad
is vót kés. Nem baj no! Jó tetted, hogy
kiszöktél.

— Ártatlan volt a felesége. Én erőltet-
tem. ő nem akart.

— Nem igaz a' csalfa vót, gonosz meg-
csalt, hát meghalt. Egy szót se' szólt, mikor
mikor beleszurtam a kést. Egy jajt se mon-
dott. Ugy halt meg. A vére felfreccsent a
homlokom közepére. Azt nem mostam le.
Látod? Nézd meg jól. A kedvesed vére.

Rikácsolva, szinte rekedten kiált:

— A kedvesed! A szeretődé! Megölt
engem, megölte a becsületesemet, a becsülete-
met, én is megöltem őt.

— Fölakasztják.

Hangos, keserűkacagásban tör ki az öreg.

ágas terme üresen áll. Ez nagyon meglelelné egyenlőre a célnak.

A tanszerekre szükséges összeg egyenkénti adakozásból könnyen össze lenne gyűjthető.

Az eszme nem új, de a kivitelben mindig cselekedhetünk újat.

A dolog gyakorlati oldalát elintézi majd egy az ügy iránt érdeklődőkből megalakulandó ankét.

SZINÉSZET.

Végre Szécsényben is gyönyörködhetünk művészi magaslaton álló színi előadásokban, mert Szalóky Dezső, a sátorajaujhelyi, Isonczi és Besztercebányai színházak igazgatója oly társulattal jött kis városunkba, amelyen még Szécsényben sohasem volt, mi nagyon természetes is, mert oly társulatot, — amelynek saját zenekara, s tagjai között elismert művészek vannak — Szécsény meg nem bírhat. Ezen ritka kedvező alkalom csak ama véletlen körülménynek köszönhető, hogy a besztercebányai színház javítás alatt áll, oda csak később mehetnek be.

Sajnos azonban, a város közönségének nagy része nem igen akar tudomást venni erről, s nem akar a megszokott közönyösségből kilépni, holott a rendes színház-látogatóktól naponta hallják, hogy mily élvezetes színházi esték vannak, sajnos hogy vagyons kereskedőink és iparosaink egyáltalán megsem megsem mozdulnak, (tiszteliet az egy-két kivételnek) csak nem gondolják, hogy a szellemi szórakozás fölösleges, s mit törődnek másokkal, mikor ők jól vannak lakva, avagy a magasabb fizetésű hivatalnokok nem vélik a magyar irodalom és nemzetiség érdekében erkölcsi kötelességüknek, hogyha nem is mindennap, de hetenként legalább háromszora letegyék reájuk társadalmi állasuknál fogva is kötelező fillereiket a színművészet oltárára?

Hát a vidék intelligenciája hol késik az éji homályban?

Uraim! nyelvében él a nemzet, s irodalom történeti tény az, hogy nyelvünk fejlődése és felvirágztatásában a magyar színeszet nemzeti missziót teljesít.

Szeretettel kérem melegedjünk fel e szép ügy támogatására, s látogassuk a színházat.

A színtársulat előadásai sorozatát e hó 7-én kezdte meg, s az első hét leforgása alatt színre kerültek:

1. Julius 7-én „Luxemburg grófja” című nagy operette meglehetősen szép számú közönség előtt. Az egész előadás kellemesen lepett meg mindenkit, mert minden egyes szereplő gondosan s a szerző intenciójának megfelelően játszta meg szerepét. Már az első napon meghódították a közönséget: Szalóky Dezső mint Bazilovics Bazil herceg művészi játékával, aki az ő oroszos magyarságával állandó derűtségben tartotta a közönséget; Parlagi Béla mint Luxemburg grófja kellemes dalaival; Szalóky Lenke mint Pozsonyi Lenke coloratur énekesnő Angela szerepében nagyterjedelmű szép hangjával, és Miske Aranka mint Juliette remek táncával, könnyed és otthonos játékkal és édes énekével. Az operette kedves és fülhemászó dalait művészi tökélyvel huzta a társulat 9 tagból álló zenekara, melyet Bártfai Gyula karnagy vezényelt.

2. Julius hó 8-án. „A kuruzsló” Földes Imre nagyhatású színműve de már kisebb közönség előtt. Maga a darab az első szótól az utolsóig érdekes, mesés és fölcséges, a címszerepet Koós Viktor játszotta, de úgy, hogy megkell hajtani előtte az elismerés pálmáját, annyira átérezte nagyterjedelmű és nehéz szerepét, hogy még maga Tordai Dezső sem játszhatná el jobban; egészen hozzáillő partnerek voltak Harsányi Irén és Koósné Széll Minka, az előbbi mint özv. Horváthné, utóbbi az Irma szerepében; Kertész Sándor mint Schilling, Parlagi Béla mint Vida Jóska, Szalóky Dezső mint Vödör, s Horváth József mint pápaszemes úr pompás játékkal igen sokszor megnevetették az általános drámai hangulat hatása alatt álló közönséget.

3. Julius 9-én, szombaton „Az obsitos” című operette. A közönség valamivel ismét kevesebb. Az előadás kitűnő.

A drámai részben kimagaslottak: Laky Eugénia a nemzetes asszony személyesítője és Binder Károly az „obsitos” szerepében az operette részben pedig Szalóky Dezső „Százszorszép” Miske Aranka „Piroska” és Parlagi Béla „Tihamér” nagyhatást értek el

hármas táncukkal, s pompás játékkal. A táncos énekrészt közkívánatra háromszor ismételték, Miske Aranka ezen előadáson nyerte a „társulat gyöngye” elnevezést

4. Julius 10-én, vasárnap két előadás volt, délután fél helyárral „Luxemburg grófja” mely a bemutatónál tett bírálatunk szerint ismét tökéletesen ment.

Este a „Sári bíró” Mórincz Zsigmond falusi története.

Az előadás kitűnő volt, minden egyes szereplő emberül megjátszotta szerepét, azt jobban előadni nem lehet, azonban a darab maga tetszésben nem részesült; lehet hogy Budapest közönségének kitűnő darab, de bizony vidéken, hol az emberek izlése még nincs kiforgatva természetességéből, ahol még a szép, jó és nemes iránt vannak csak fogékonysággal, tetszést nem arathat.

5. Julius 11-én, „Tatárjárás” című nagy operette. Igen sikerült kifogástalan előadás volt, melyből az oroszányszerep Szalóky Lenkét illeti, ki kedves szép hangjával, élénk, de disztigvált játékkal biztosította az est sikerét; Miske Aranka pompás Mogyorósy volt, úgy feszült rajta a huszáronkéntesi uniformis mintha ráöntötték volna, kedves játéka és kupléival gyakori zajos tetszést aratott. Nagy derűtséget keltett Szalóky Dezső „Wallenstein” szerepében; kitűntek még Koós Victor „Bencze”, Kertész Sándor „Lohonyai altábornagy” és Horváth József „Strázsa mester”.

6. Julius 12-én a „Mozgó postásné” énekes bohózat. Kis közönség jelent meg, lehet hogy ennek a hatása alatt is, de az bizonyos, hogy az előadás nem olyan volt, mint azt e társulat képes előadni, s ha Koósné Széll Minka „Évike” és Vattay Ilonka „Lizka szobaleány” szerepeik teljes tudása mellett nem oly odaadással, nem oly szívelélékkel játszták meg szerepeiket, talán elapodott volna. Az előadás azért sikerültnek mondható. Miske Aranka elragadó volt mindkét öltözkézésben és játékában, Borsody Paula (Dallos Lili) és Parlagi Béla (Huszar Gabi) páros jelenetei, valamint Polgár Rezső (Pick Soma) kis szerepe nagy derűtséget keltettek.

7. Julius 13-án „Tatárjárás” Lengyel Menyhért nagyhírű drámája. Telt ház, a vidék is képviselve. Az előadás várakozáson felül si-

— Hejh, Imre öcsém, a' se' lesz ám igaz. Ravasz kutya vagyok én! Ravasz kutya az öreg Filep Nagy András! De ravasz ám! Becsapja a' még a törvényt is. Látod ezt az iskálulyát? Tudod mi van ebbe? Morfiony. Eccő, mikó' beteg vótá, osztán én ápoltalak, hát ezt adta a doktor, hogy minden este egyet adjak neked belőle. Megmondta azt is, hogy ha három ilyet beveszel, hát kampesz. De biz, nem adtam én egyet se' neked belőle. Félttem, hogy nagyon megkivánod, osztán ellopod. Hát csak eltettem. Éppen három van belőle.

— Adja ide!

— Dehogyan adom fiam! Dehogyan adom. Jó lesz e' nekem is. Hozatok egy félliter bort, beleönlöm, asztan . . . Ne félj, nem akasztanak engem föl.

— Ne tegye azt Andris bátyám! Nem veszem a lelkemre kigyelmed halálát.

— Nem úgy van a' Imre! Sokat lopnál el tőlem, . . . sokat . . . mindent, . . . a pénzemet, . . . a feleségemet, . . . a becsületesemet, én is lopok most tőled, a nyu-

galmat, . . . azt, . . . a nyugalmat. Hiszen szeretlek én téged nagyon fiam, nagyon szeretlek az apádért, aki jóbarátom vót . . . ezért . . . csak azért.

Elhallgat. Kis szünet áll be. Ezalatt újra meggyújtja a kialudt pipát. mialatt megint dörmög egyet:

— Csak a pipámat sajnálom. A' nem csal meg. A pipa meg a kutya. A kutya. Hogy ugatott utána, mikor átugrott a kerítésen.

Fejét tenyerébe fogja, mintha azon gondolkoznék, mit mondjon még. Az eső csapkodja a korcsma ablakait. Erről észébe jut valami:

— Mégis csak igaz lehet az öreg Barátnak. Nem lesz az idén jó termés,

— Nem bizony.

— Nekem különösen nem.

— Nekem se'.

— Neked még lehet.

— Itt hagyom én ezt a vidéket.

— Azt nagyon jól teszed.

— Nem szeret itt senki.

— Mer' má' ismernek.

Ezután nyelni kell egyet. Csak akkor lehet újra bele kezdeni. A fiatal szólal meg:

— Ugye csak tréfált az előbb kigyelmed?

— Nem.

— Megakar halni?

— Meg

— Miért?

— Vége a becsületesemnek.

— Szökjünk együtt Amerikába.

— Veled? Én?! Ne okoskodj Imre!

— Nem jön?

— Nem.

— Miért?

— Mert te ölted meg a becsületesemet. Te! Imre! Te! Nem baj . . . Hej Korcsmáros! Adjon egy félliter bort! Abból a jóból. A legjobból.

Hosszu, mély, izgató csend. A vihar már csendesülni kezd, az eső nem esik, a nap előbujik és lesüt a sáros vidékre.

Az öreg kinéz és elégedetten konstatálja:

Háttha mégis jó lesz a termés.

Lantos Mihály.

került, azt leírni nem lehet, azt látni kell. Kertész Sándor (Dr. Tokerámo) Koósné Széll Minka (Kerner Ilona) Borsody Paula (Hempel Teri) mesés művészettel játszották meg nehéz szerepüket. Kitűnően alakítottak: Szalóky Dezső, (Bruck Bernát) Koós Victor, (Lindtner Ottó) Horváth József, (Joshikawa) Polgár Rezső, (Kobayasi) és Parlagi Béla (Hironári Inozé). Ily erővel kitűnő előadást rendezni természetes, hogy könnyű, de ezen nagyon sikerült előadás alkalmából ki kell emelni Koós Victor rendező érdemét.

Ennyit a lefolyt eseményekről, jövőre való tekintettel jóakarólag kérjük mindazokat kik a sugóra néha napján nagyon támaszkodnak, hogy szerepeiket jobban tanulják be, (ennélkül játszani nem lehet) a sügöt kérjük, hogy ne olyan hangosan sugjon mintha néha, végül akiket illet, arra kérjük, hogy szereplés közben ne nevéssék el magukat, mert ez a hatás rontja.

Cato.

H I R E K.

Felhívás a szülőkhöz. Mindazok, akiknek a következő iskolai évben, első polgári iskolába készülő leánygyermekük van és akik megharátkoznak azzal, hogy egy a Szécsényben esetleg felülítható polgári iskolába leánygyermeküket taníttatni óhajtják kérjük ezt 8 napon belül lapunk szerkesztőségében bejelenteni. Ha célunk sikerül, gondoskodva lesz arról, hogy kiváló tanításban legyen részük a növendékeknek.

Bíró választás. Városunkban a Belsőny Ödön lemondása folytán megüresedett bírói állásra a főszolgabíró pályázatot hirdet. Akik a bírói állásra pályázni kívánnak, ezen szándékukat tartoznak folyó évi július hó 31-ig írásban vagy szóval a főszolgabírónál bejelenteni. — A választás folyó évi augusztus hó 1-én, délelőtt 10 órakor a városháza tanácsstermében lesz megtartva Baross Árpád járási főszolgabíró elnöke alatt.

A Szécsény—szirák—hatvani vasút. Okolicsányi József a Szécsény—szirák—hatvani helyi érdekű vasút engedélyese kérvényt nyújtott be az előjárásához, melyben a vasút építéséhez 80,000 korona hozzájárulást kér a várostól. A kérvény felett az augusztus hónapban tartandó közgyűlés fog határozni. Bár ez összeg látszólag soknak tűnik, a magunk részéről igen óhajtanánk az összeg megajánlását, ezzel is elősegítendő a városunkra oly előnyös vasútépítést, s bizton reméljük, hogy képviselő-testületünk ezen összeget meg is fogja szavazni.

Jegyző választás. Járásunkhoz tartozó Bussa, Alsózellő, Felsőzellő, Csalár, Galábocs és Zobor kisközségekből, Bussa székhellyel szervezett és Wittver József körjegyző nyugdíjazása folytán megüresedett körjegyzői állásra a járási főszolgabíró pályázatot hirdet. Az állásra, melynek javadalmazása 1600 kor. készpénz, lakbér 400 kor., irodaátalány 250 korona. A pályázati kérvények f. hó 13-áig adhatók be. A választás folyó hó 16-án d. e. 10 órakor Bussán lesz megtartva. A megválasztásra legtöbb kilátása Farkas László jelenlegi helyettes, litkei aljegyzőnek van, ki eddigi sikeres működésével azt teljesen ki is érdemelte.

Mulatságok. A nógrádmegyeri ifjúság f. hó 17-én Megyerben a malom melletti téren

nyári mulatságot rendez. A mulatság sikere érdekében Luchkovitz Imre, Gutfreund Miklós és Kállay Ernő fáradoznak.

Rárszmulnyadon az ottani vasasfürdőben f. hó 26-án lesz az Anna bál megtartva.

Vesztett eb garázdalkodása. Dacára a szigorú előjárásági intézkedésnek, melylyel a kutyák közötti veszettséget meggátolni kívánta, még mindig előfordulnak esetek, amikor szabadon járó gyanus ebek a járókelőket megtámadják. Egy ilyen eset történt Nagy Gyulával, Alács Imre helybeli kerégyártó szolgájával, kit folyó hó 8-án egy ilyen kóbor kutya kezefején megharapott. — A hatóság intézkedésére Nagy Gyulát a budapesti Pasteur intézetbe szállították gyógykezelés végett.

Országos vásár. Városunkban apostolokoszlási vásár f. hó 11-én lett megtartva. A felhajtás gyenge volt. Magas árak mellett elszállított 25 vagon szarvasmarha.

A népszámlálás előkészületei. Mint ismeretes, Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter a Ház pénteki ülésében beterjesztette az 1910. évi népszámlálás elrendeléséről szóló törvényjavaslatot. Mihelyt törvényerőre emelkedik a hamarosan letárgyalandó javaslat, megtörténnek a sokféle és hosszadalmas előkészületek, hogy az 1910. évi december hó 31-iki állapotot feltűntető adatok 1911. január 1—10-ike között pontosan és akadálytalanul összegyűjthetők legyenek.

Új betéti társaság. Leopold Gyula hírtési irodája Budapesten, melynek nemcsak a helyi, hanem a külföldi nagy hirdető is állandó üzletfelei és mely a legtekintélyesebben és legnagyobb apparátussal dolgozó vállalat e szakmában, betéti társasággá alakult. A törvényszéki bejegyzés július 6-án megtörtént. A betéti társaság egyedüli hirtelje Leopold Gyula, ki a vállalatot kiváló szaktudásával és elismert agilitásával továbbra is vezeti. Mint értesülünk Leopold Gyula több nagyobb vidéki lap kiadójával egyesülve a vidéki lapok részére egész külön szakosztályt létesít, mely csak a vidéki lapok hirdetési ügyeivel fog foglalkozni.

CSARNOK.

Tavaszi Tátrában.

Irta: B. F.

Még hó korona csillog fent a hatalmas hegytetőkön. Még vivják a dühöngő szelek titáni harcukat a merész hajlású szikla toronyokkal. De lent, már a völgy ölén virít a kikelet. B felsőregiónban fagyos napsugár a völgyek alján virágot varázsol a föld felé. Zöld bársonnyal huzza be a mezőket. Leszaggatja a jéggé dermedt palatok bilincseit és megint szól a duna, a titokzatos, az örök szép isteni ének. Harsogva hőmpölyög a megáradt Tarpatak s a hangos hullámok a gránit tömbökhöz ütödvé millió gyöngy hullanak széjjel. Az egymást darabokra törő vízcsapok párává válva ott szállanak a levegőben, lenge fátyollal ölelve át a vihartól megtépzott susogó fenyőket. Mint egy sors-tól meggyötört nő, oly kétségbeesett tekintettel néznek fel a szédületes ívekben szökő középoromra, itt ezek a fák. S ha átrohan a szél csupasó koronájukon simák, könnyörögnek, de mindhiába mert fent valahol — a katlanokban, kimondatott a ítélet s az Öttől felől gomolyognak a felhők. —

Ki tudja hányadszor állok itt megint a Kistarpataki völgyben? Ki tudja hányadszor csap meg a fenyő illata, hányadszor ragad a képzelet szárnyai fel a veszedelmes, szép bérctetőkre, a szenvedély? Az örök tisztaság honába. Ifjúságom legdicsőbb, legfenségesebb ideáljaihoz. Oyermekekortól hajszol szüntelenül a legtisztább gyönyör utáni élvezet a hatalmas hegyóriások hófedte koronáira. Tíz tavasz köszöntött be a hegyek közé, mióta én rajongva járom és mindegyik kikelet engem is, — sokszor egyedül — elsodort a sziklák világába.

Most nem egyedül, két jó barátal emelkedünk a Terg házhoz vezető sziklátuskókból kirakott, lépcsőzetes uton. Minden lépéssel magasabban vagyunk, minden lépéssel váltakozik a kép. És közelebb leszünk az oly jól ismert Öttó katlanhoz.

Eszembe jut, nem is olyan nagyon régen, itt küzdöttem a legkeményebb ellenfeleinket és diadalmasan. A haragos, soha megalkudni nem tudó tüllel. A hó tengerbe evezett be, lábszárjain, február 2-án két merész halandó. A legadázabb küzdelemmel értük el menedék tanyánkat, a kis szigetet, az iszonyu dühöngő viharban. Jól esik visszagondolni rá. Felejthetetlen férfias élvezet volt. Hogyan lett volna az. Midőn a két jóbarát neki csap a hóvégtelennek és hónaljig hóba süppedve tör fel egymás mögött egymást biztosítva és biztatva, 2010 m. magas Öttó-falán. A szél sikoltozva hányja szemünkbe a havat. A hópihé a köddel összefogva, egy fehér mindenséggé alakítják át, a másképp nagyon is különböző és változatos világot. Nem volt magasság, nem volt mélység. Nem volt semmi messze és nem volt semmi közel. Maga a kaosz, a végtelen fehér kaosz volt minden.

És Most! Derült mosolygó az ég. Tudnak felülről mosolyogni is, és pedig gyermekies szépséggel. Csak a hegyek arcán ül egy végtelen, örökkévaló komolyság. Akár a napsugár ragyog akár a felhők közül törnek ki büszke homlokukkal. Mindig egyformán komolyak ők. A férfias jellem örökkévaló és istenei.

Fogadnak. Ödvözölnek a Tüzelő kő előtt a völgyet körülövező gerincekben a csucok, tornyok. A Lomniczi csucs, Fenke torony, Jordán és Döry csucs, Zöld tavi csucs, Jég-völgyi csucs a Markarit toronnyal és a Karsu Közép orom.

Tüzelő kő felett letesszük a zsákokat egy hatalmas moréne tuskó alá. Egy kis falatozás után elhagyjuk a hegyek történetében oly nevezetes szerepet játszó, menhelyet nyújtó morena tuskót. Valamikor midőn még nem voltak oly hátrak az emberek ez volt a pont, ameddig emberi lélek merészelt. A zordonságban nem látták a fenségest és a királyit. Erről a völgyfenékről is rémregényeket kürtöltek világgá mythologi, van a Lomniczi csucsról és Karburikulus toronnyról. Pedig ma sétálni mennek a Lomniczi csucsra — alpin értelemben, — azokon az utakon, ahol régebben testamentum vétel után mentek. De vegyük a kötelet és csákányt és fel a magasságba! Hónapokig vágyott utánatok a lelkem ti szép hegyek. Hagyjuk a multat, a régi regéket. Majd aggkorunkban álmódunk az elmúlt korokról. Új élvezetekre, új gyönyörök beváltására fel!

(Folyt. Köv.)

Glattstein Adolf

papirüzletében kapható

Legújabb**felvételü****kétoldalas****gramofon****lemezek****darabja****2 koroná.****Glattstein Adolf**

papirüzletében kapható

∴ Egy írógép ∴

kitűnő állapotban olcsón

eladó!

Cím a kiadóban megtudható.

ELADÓ!

Szécsényben az ovoda mellett levő

özv. Löwy Ignáczné-féle ház

— és egy —

== serházi kert ==

továbbá az izz. templomban levő

két férfi- és egy női üles

szabadkézből eladó.

Félvilágosítást nyújt: László Gyula takarékpénztári főkönyvelő, Simontornya.

≡ Méh-kaptár ≡

10 drb. országos méretű méh-kaptár használt, de teljesen jókarban kettős falazattal kiegészítve, családdal vagy üresen. Őz- vagy tavaszi szállításra.

≡ Agác-méz ≡

Kg.-ként 1 k. 20 f. Vegyes 1 k. 10 f.

Modern butorok

Egy világos hálószoba berendezés, kredenz, mozdó, búrágyak, szekrények, kinyúló asztalok, székek, karnikok és egyéb tárgyak minden elfogadható árért eladók.

Ugyancsak alólírott kerzit minden asztalos szakmába vágó épület és bútór munkákat, valamint méh-kaptárakat minden méretben.

Velenozey Mihály,
asztalos-mester.

Uj! ===== vaskereskedes ===== Uj!

Értesítés!

Van szerencsem a t. vevőközörség b. tudomására hozni, hogy Szécsényben, a Barok-féle épületben (Rákóczi-ut)

ujjonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasáru szakmához tartozó tárgyak, ugymint valódi „Winter“ tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendezési cikkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok, minden minőség, alak és mennyiség szerint kaphatók.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy az áruk minőségével, mint a legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálással teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. pártfogásukat kéri

tisztelettel KLEIN SAMU vaskereskedő.

Vadász fegyverek, konyha berendezések, festék és lack nagyválasztékban.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése

SZÉCSÉNYBEN. Elvállalok mindenféle könyvnyomdai munkákat
a legjutányosabb árakon.

Allandóan nagy újdonság képes levelező-lapokban!

Diszdoxoz levélpapír- és irodai felszerelésekből nagy raktár.

Magyar királyi dohányáruda.

Szécsényi Hírlap kiadóhivatala.